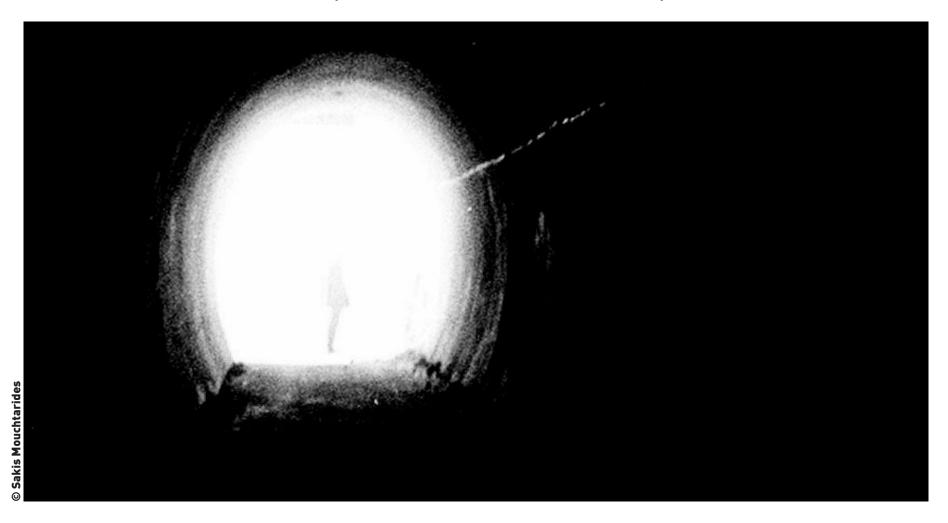

TIMESILENCE PHOTOGRAPHY

friends

TPIMHNIAIA EKΔOΣH/QUARTERLY PUBLICATION - KAΛOKAIPI / SUMMER 2022

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ / PRESENTATION

MONIKA K. ADLER

ARTICLESOFIA DALAMAGKA

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ / CONTRIBUTORS

ALEXANDRA MANSTON
EUGENIA ARAVANTINOU
FANI KARANIKOLA
FUAD SARKAR
KATERINA TSOUKALA
SAKIS MOUCHTARIDES
VASILIS KOUVALIS
YIORGOS PAPADOPOULOS
YIORGOS VASILIADIS

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ!

Ονομάζομαι Γρηγόριος Μούτσιος και είμαι ο δημιουργός και κάτοχος του ιστότοπου

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY

και της αντίστοιχης σελίδας στο Facebook. Από τον Δεκέμβρη του 2019 διαχειρίζομαι και συντονίζω την ομάδα καλλιτεχνών:

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends

Περισσότερες πληροφορίες για μένα και τη δουλειά μου μπορείτε να βρείτε στον ιστότοπο: **timesilence.com**.

Η τριμηνιαία έκδοση, που αυτή τη στιγμή διαβάζετε είναι μία προσπάθεια συγκέντρωσης φωτογραφικών και όχι μόνο εργασιών που υποβάλλονται στην ομάδα από τα μέλη με βάση μηνιαίες θεματικές. Κάθε τρίμηνο η έκδοση φιλοξενεί και έναν επιλεγμένο καλλιτέχνη από την Ελλάδα ή το εξωτερικό παρουσιάζοντας ένα μερος της καλλιτεχνικού του έργου.

Το πλεκτρονικό περιοδικό εκδίδεται ήδη για πάνω από δύο χρόνια και στο διάστημα αυτό παρουσιάστηκε μέσα από τις σελίδες του, μεγάλος αριθμός καλλιτεχνών τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό.

Σε αυτό το τεύχος καλεσμένος είναι η φωτογράφος και σκηνοθέτιδα **Monika K. Adler** η οποία μας παρουσιάζει δύο ενότητες από τη δουλειά της. Η **Σοφία Δαλαμάγκα** στην ενότητα **ARTicle** μας μιλά για την οικειότητα στη

φωτογραφία. Ακολουθούν οι επιλεγμένες μηνιαίες θεματικές μελών της ομάδας:

Ιούνιος 2022: "The mirror doesn't tell you always the truth"

Ιούλιος 2022: "Reflections"

Αύγουστος 2022: "Free - Artist's choice"

Οι θεματικές αναπτύσσονται από τα μέλη της ομάδας στη διάρκεια κάθε μήνα και υποβάλλονται μέχρι το τέλος του στην συντακτική ομάδα. Η μόνη υποχρέωση είναι να αποτελούνται από πλήθος φωτογραφιών όπως αυτό ορίζεται στη σχετική ανακοίνωση, η μεταξύ τους συνάφεια και η σχέση τους με το εκάστοτε θέμα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συμμετέχοντες για τη διαρκή τους υποστήριξη και να τους συγχαρώ για τις εξαιρετικες δουλειές που κάθε φορά στέλνουν. Θερμές ευχαριστίες και στην ομάδα υποστήριξης αυτού του εγχειρήματος για την ουσιαστική βοήθεια που μου προσφέρουν. Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για την ομάδα σύνταξης στις τελευταίες σελίδες της έκδοσης αυτής.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η ομάδα **TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends** είναι ανοικτή σε όποιον αγαπά τη Φωτογραφία και την Τέχνη γενικότερα και με χαρά περιμένουμε τη συμμετοχή του σε αυτή.

WELCOME!

My name is Gregory Moutsios and I am the creator and the owner of the website

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY

the corresponding Facebook page as well as the founder of the Facebook artist group:

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends

initiated in December 2019.

More about myself and a sample of my work can be found on my Facebook page or on my website **timesilence.com**.

The quarterly edition you are reading right now is an attempt to gather project-based art works being submitted to the above mentioned group on a monthly basis.

The e-zine is being published for more than two years and I'm very happy that during this period the contributions increased significantly and a lot of artists from Greece or abroad were presented here.

In this issue our guest is the photographer and director

Monika K. Adler .She presents to us two series of her work. **Sofia Dalamagka** in the section **ARTicle** is talking about "Intimacy on Photography". Next, we

present to you the three monthly projects and a choice of the participants in our group.

The topics are as follows:

June 2022: "The mirror doesn't tell you always the truth"

July 2022: "Reflections"

August 2022: "Free - Artist's choice"

The topics were freely developed by the artists presented here, under the commitment to consist of a series of three photographs and with some consistency among them.

This effort will continue at this rate on a quarterly basis with the hope that it will be published in due time.

We would like to thank all the contributors for the continuous support and their exceptional artwork and the support team as well, for their great efforts. Don't forget to read them at the last pages of this issue.

The group **TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends** is open to anyone who wants to become a member. Its basic prerequisites are photography and visual arts, a passion for artistic communication and an open mind. So, enjoy my friends' work and doubt not that we will be very happy to communicate with you.

MONIKA K. ADLER

Η Monika K. Adler είναι φωτογράφος και σκηνοθέτης, γνωστή για τις προκλητικές φωτογραφίσεις και τις πειραματικές ταινίες της.

Αποφοίτησε από την Ευρωπαϊκή Ακαδημία Φωτογραφίας (Βαρσοβία, Πολωνία) και την Εθνική Σχολή Καλών Τεχνών του Wojciech Gerson (Βαρσοβία, Πολωνία).

Τα έργα της έχουν εκτεθεί σε εκατοντάδες κινηματογραφικά φεστιβάλ, μουσεία τέχνης και γκαλερί παγκοσμίως. Το 2018 ήταν υποψήφια για το Βραβείο **Hundred Heroines – The Royal Photographic Society's Award**. Αυτήν την περίοδο εργάζεται στην πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους "**SICK BACCHUS**".

Monika K. Adler is photographer and film director known for her challenging and provocative photography and experimental films.

She graduated from The European Academy of Photography in Warsaw, Poland and the Wojciech Gerson's National School of Fine Arts in Warsaw, Poland.

Her works have shown in hundreds of film festivals, art museums and galleries worldwide. In 2018 she was nominated to a **Hundred Heroines – The Royal Photographic Society's Award**.

She is currently working on her debut feature film "SICK BACCHUS".

WEB: www.monikakadler.com FB: monikakadlerofficial INSTA: monikakadler

MONIKA K. ADLER NOSTALGIA (2022)

Η σειρά NOSTALGIA (Νοσταλγία) αφηγείται την ανάμνησης ενός μετανάστη, μιας ζωής που διαταράχθηκε από τον πόλεμο. Κρύο χώμα και μαυρισμένο μέταλλο. Παίρνοντας μαζί μόνο τα πιο πολύτιμα και απαραίτητα. Μόνοι ανάμεσα σε χιλιάδες. Αναγκασμένοι, εν μία νυκτί, να εγκαταλείψουν το σπίτι τους, την οικογένειά τους, τα ζώα τους και τα μέρη που αγαπούν. Διχασμένοι, επισφαλείς, βάζοντας τη ζωή τους στα χέρια αγνώστων. Το νιώθεις ακόμα, κάθε στιγμή. Είναι δύσκολο να ξεχάσεις ποιός ήσουν και τι ήταν κάποτε δικό σου. Η νέα ταυτότητα είναι οδυνηρή, περιγράφεται από την εθνικότητα σου, μια απουσία, και το μέρος όπου βρίσκεται ακόμα η καρδιά σου.

NOSTALGIA tells the story of an immigrant's remembrance of a life disrupted by war. Cold earth and blackened gun-metal. Taking with you only the most precious and essential. Cast alone amongst thousands; forced, overnight, to leave their home, their family, their animals, and the places they love; fractious, precarious, putting their lives in the hands of strangers. You still feel it, every moment. It's hard to forget who you used to be, and what was once yours. The new identity is painful, one described by your nationality, an absence, and the place where your heart still lies.

MONIKA K. ADLER THE TRUTH (2021-2020)

KAAOKAIPI / SUMMER 2022 / 21

Η φωτογραφική σειρά "The Truth" (Η αλήθεια) είναι ένας προβληματισμός για τη ζωή σε καραντίνα και τις ανεπαίσθητες συναντήσεις με τον θάνατο κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Σε πολλές θρησκείες, η αλήθεια προέρχεται από τον διαμελισμό: την απογύμνωση του εγώ από την ταυτότητα, που μας οδηγεί να κατανοήσουμε τι είναι σημαντικό στη ζωή. Η πανδημία διέκοψε πολλές από τις υπάρχουσες ιδέες μας για το τι εκτιμούμε και το πώς σκεφτόμαστε για τον εαυτό μας - ποιοι είμαστε και ποιοι γινόμαστε.

Το κενό της απομόνωσης γίνεται καθρέφτης για ολόκληρο τον κόσμο. Η πραγματικότητα, το όνειρο και το φαντασιακό αναμειγνύονται. Συνδεόμαστε με το συλλογικό ασυνείδητο, την προγονική μας σοφία. Κάπου βαθιά στον ψυχισμό μας ολοκληρωνόμαστε Υπάρχει μια κρυμμένη αλήθεια για όλους μας. Η αλήθεια κωδικοποιημένη σε εικόνες και συναισθήματα: θρησκευτικά σύμβολα, αρχέτυπα. Πέρα από τον χρόνο, ταξιδεύουμε σε βασίλεια ψευδαίσθησης και συνείδησης. Μοιραζόμαστε όνειρα, εφιάλτες και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αγάπης.

The photography series 'The Truth' is a reflection on life in quarantine and subtle encounters with death during the COVID-19 pandemic. In many religions, the truth comes from dismemberment: the stripping of ego from identity which leads us to understand of what is important in life. The pandemic cut through many of our existing ideas of what we value, and how we think about ourselves; who we are, and who we are becoming.

The emptiness of isolation becomes a mirror for the entire world. The reality, dream and fiction are mingling. We connect to the collective unconscious, our ancestral wisdom. Somewhere deep in our psyche we become whole. There is a hidden truth about all of us. The truth encoded in images and feelings: religious symbols, archetypes. Beyond time, we travel to realms of illusion and consciousness. We share dreams, nightmares, and The United States of Love.

TIMESILENCE PHOTOGRAPHY friends / 26

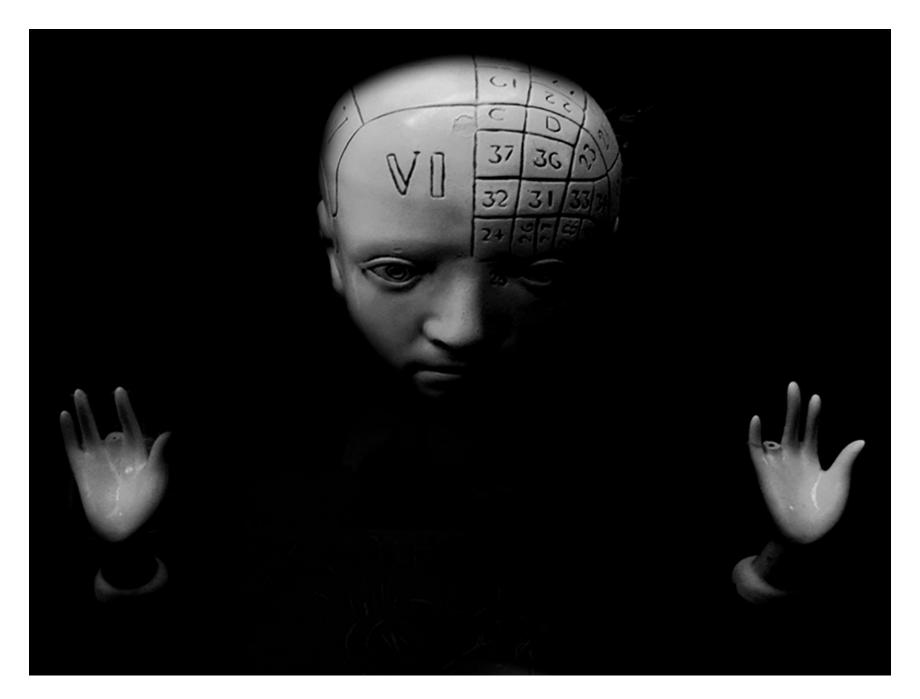
TIMESILENCE PHOTOGRAPHY friends / 34

SOFIA DALAMAGKA

Η οικειότητα στη φωτογραφία και οι αφηγηματικές προεκτάσεις της Intimacy in photography and its narrative implications

Θέλω τόσες μέρες να γράψω κάτι για τον τόπο μου. Χωρίς να βρίσκομαι σε αυτόν, νιώθω την ανάγκη να μιλήσω για αυτόν. Τον συμβολικό μου τόπο, τη φωτογραφία. Για ότι την ορίζει και ότι την καθορίζει.

Αλλά και για τον άλλο. Τον εσωτερικό που συμπυκνώνεται σε ένα άναρχο κατά τα άλλο τοπίο από εξωγενείς παράγοντες, την Αρκίτσα, το τόπο που μεγάλωσα.

Θέλω να γράψω για το οικείο και το γνώριμο και πως αυτό μας ωθεί δημιουργικά να αποτυπώσουμε με νέα μάτια, καινούργια κάθε τι που προσπερνάμε αδιάφορα και υπνωτισμένα.

Δε βρίσκω μέρος να σκαρώσω λέξεις. Τριγύρω υψώνονται τοίχοι πολυκατοικιών. Παιδιά κλαίνε, μεγάλοι φωνάζουν και ο fitness addict από πάνω κάνει ανελέπτα σχοινάκι μέσα στο καθιστικό. Το βράδυ. Τα ξημερώματα. Το πρωί. Το μεσημέρι. Την ώρα που τσακίζω παγωτίνια από την κατάψυξη απενεχοποιημένα.

Δε βρίσκω γνώριμο, φιλικό και οικειο μέρος να βάλω σε τάξη σκέψεις, σύμφωνα και φωνήεντα. Ζω σε πόλη, ανοίκειο περιβάλλον για μένα. Θέλω τόσο να μιλήσω για αυτό που μου λείπει. Φωτογραφίζουμε αυτό που μας λείπει. Φωτογραφίζουμε το γνώριμο- ξένο.

Βρίσκω καταφύγιο σε ένα παιδικό δωμάτιο με πεταλούδες στους τοίχους κολλημένες. Στρέφω το βλέμμα αριστερά, ανοίγω την μπαλκονόπορτα. Από τη βεράντα προεξέχουν κλαδιά νερατζιάς και μια πικέ φούξια κουβέρτα. Το φως είναι ήπιο και το καζανάκι που ακούω από πάνω αδιάφορο στα αυτιά μου. Νιώθω ότι ξέρω τη νεραντζιά. Ξέρω και πως μυρίζει η κουβέρτα και ποιο σώμα σκέπαζε.

Μου είναι αρκετά για να μιλήσω για την οικειότητα και πως μπορεί

να γίνει η βάση για να αφηγηθείς οπτικά μια ιστορία.

"Όλα είναι θέμα οπτικής γωνίας" μου είπε πρόσφατα ο Α. "Άλλαξε οπτική γωνία και όλα μπροστά σου θα αναδυθούν θα αναδιαμορφωθούν. Θα πάρουν σχήμα και μορφή".

Ανακάτεψε το κάδρο σα να είναι φύλλα τράπουλας. Λίγο αριστέρα. Λίγο πιο διαγώνια. Όταν βρέχει. Όταν φυσάει. Όταν σε κοιτάνε αμέτρητα αδιάκριτα βλέμματα. Πήγαινε ξανά και ξάνα. Επέστρεφε.

Κάθε φορά που φωτογραφίζω την Αρκίτσα, τα κύματα που είναι τόσο οικεία και ανόμοια με αυτό το αγριεμένο, σχεδόν σαλεμένο γκριζοπράσινο που με υπνωτίζει κάτι διαφορετικό αναμοχλεύεται. Βλέπω το όνειρο, όλα όσα διάβαζα, όλα όσα είδα, όλα όσα έθαψα και έκρυψα, όλα όσα φάνηκαν άπιαστα και απρόσιτα. Τα τοποθετώ προσεκτικά στις γωνίες και στο κέντρο του κάδρου σαν έθραυστα φλιτζάνια προρσελάνης σε σερβίτσιο.

Λίγοι μπορούν να καταλάβουν από που πηγάζει η δυναμική της οικειότητας. Δεν κρύβεται στο πετυχημένο κάδρο. Αλλά στην ευκαιρία να αποτύχεις ξανά και ξανά για να επιστρέψεις. Οικειότητα, σημαίνει επιστρέφω. Με την ίδια λαχτάρα. Να δω και να φωτογραφίσω.

Οι φωτογραφίες που βλέπετε μικρή σημασία έχει αν είναι καλές, κακές ή μέτριες. Τοποθετήθηκαν

εκούσια τυχαία. Συμβολίζουν ένα οικείο γυάλινο σπίτι. Διάφανο όπως το νερό της θάλασσας. Όλοι σε βλέπουν και κανείς δε σε γνωρίζει.

Φωτογραφίες: Σοφία Δαλαμάγκα

For many days I wanted to write something about my place. Not being there, I feel the need to talk about it. My symbolic place, photography. About everything that defines it.

But also for the other place. The esoteric one that is condensed in an anarchic landscape, comprised of external factors, Arkitsa, the place where I grew up.

I want to write about the familiar and the intimate, and about how it forces us, creatively, to capture with new, fresh eyes, everything that we pass by indifferently and hypnotized.

I cannot find a place where to create words. Walls of apartment buildings rise all around. Children crying, grown ups yelling and the fitness addict upstairs is relentlessly jumping rope in the living room. At night. At dawn. In the morning. At lunch. While I devour ice cream cones from the freezer without shame.

I cannot find a familiar and friendly place to put in line thoughts, consonants and vowels. I live in a city, an unfamiliar environment for me. I want to talk about what I miss so much. We photograph that which we miss. We photograph the familiar-unfamiliar.

I find refuge in a children's room with butterflies on the walls. I turn my gaze to the left, I open the balcony door. From the terrace, branches of a bitter orange tree and a pink pique blanket are sticking out. The light is soft and the flush I hear from above indifferent to my ears. I feel I know the bitter orange tree. I know how the blanket smells, and which body it covered.

They are enough to make me talk about intimacy, and how a base can be layed to visually narrate a story.

"everything is a matter of visual angle" told me A. recently.

"Change tour visual angle and everything will appear in front of you. Things will remodel. They will gain shape and form." .

Shuffle the frame like a deck of cards. A little to the left. A little more diagonally. When it rains. When it is windy. When countless eyes are looking at you pryingly. Go again and again. Return.

Every time I photograph Arkitsa, the waves that are so familiar and dissimilar to that rough, almost crazy gray-green that hypnotizes me, something different is being stirred. I see the dream, everything I read, everything I saw, everything I buried and hid, all that seemed elusive and unattainable. I carefully place them in the corners and the center of the frame, like fragile cups of a dinnerware.

Few can understand where the power of intimacy comes from. It is not hidden in a successful frame. It hides in the opportunity to fail again and again, in order to come back. Intimacy means returning. With the same desire. To see and to photograph.

If the photographs you see are good, bad, or average, is of little importance. They were placed

willingly in random. They symbolize the familiar glass house. Transparent like the water of the sea. Everyone sees you, while no one knows you.

Photos: Sofia Dalamagka

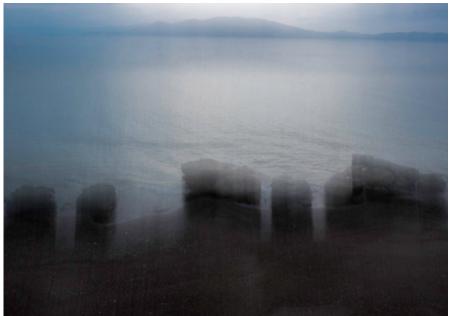

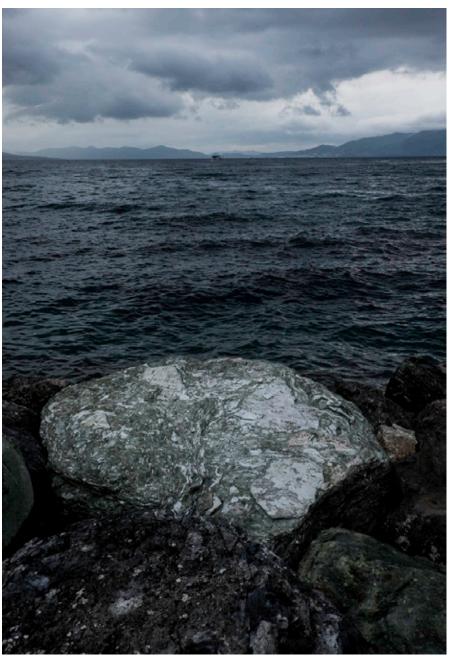

Photos: Sofia Dalamagka

Photos: Sofia Dalamagka

 $\label{eq:continuous} \text{IOYNIO}\Sigma\ 2022\ /\ \text{JUNE}\ 2022$ The mirror doesn't tell you always the truth

IOYΛΙΟΣ 2022 / JULY 2022 Reflections

AYΓΟΥΣΤΟΣ 2022 / AUGUST 2022 Free Topic - Artist's Choice

 $\label{eq:continuous} \text{IOYNIO}\Sigma~2022~/~\text{JUNE}~2022$ The mirror doesn't tell you always the truth

Alexandra Manston Fani Karanikola Yiorgos Vasiliadis

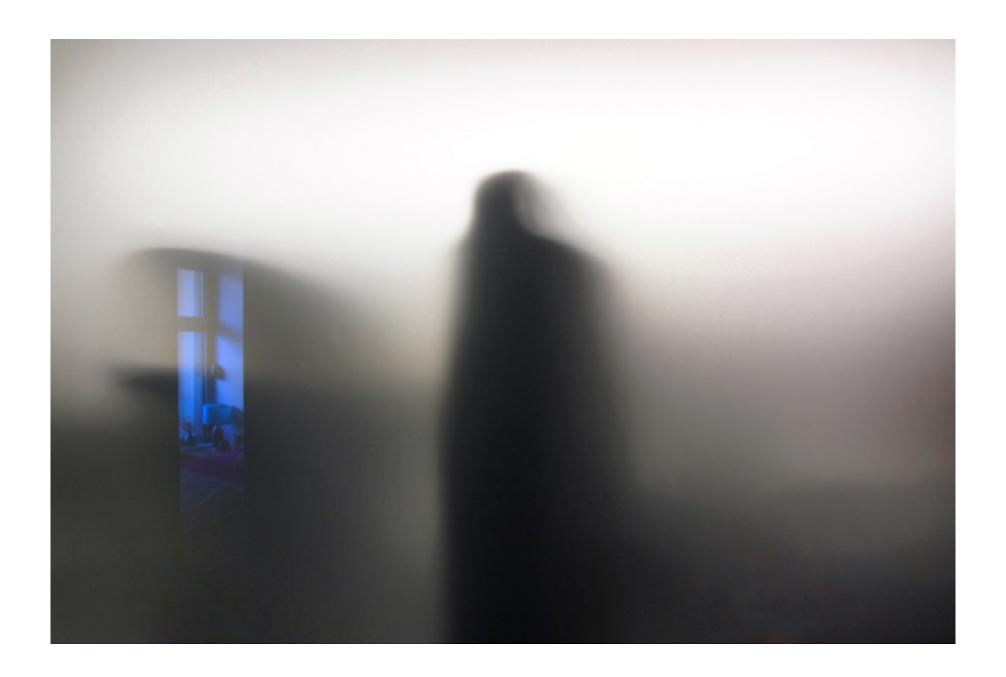

Alexandra Manston GREECE

INSTA: Ohlala_ski

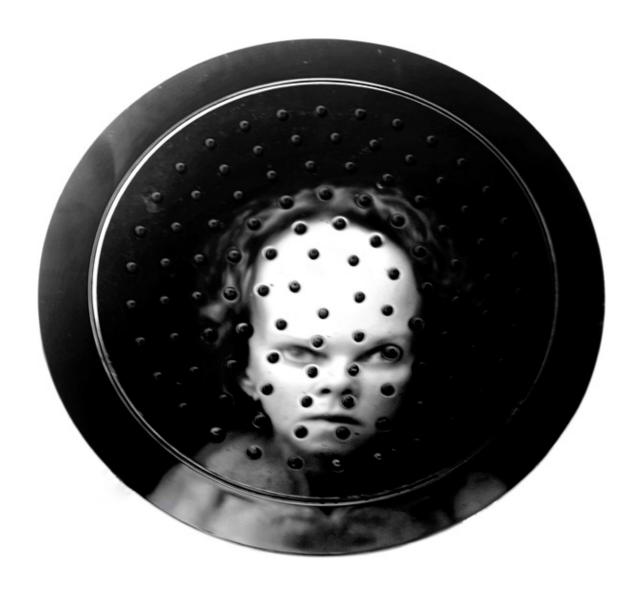

Fani Karanikola GREECE

FB: karanikolaf INSTA: karanikolafani https://rb.gy/anwazf

Yiorgos Vasiliadis GREECE

https://linktr.ee/YiorgosVasiliadis

IOΥΛΙΟΣ 2022 / JULY 2022 Reflections Eugenia Aravantinou Vasilis Kouvalis Yiorgos Papadopoulos

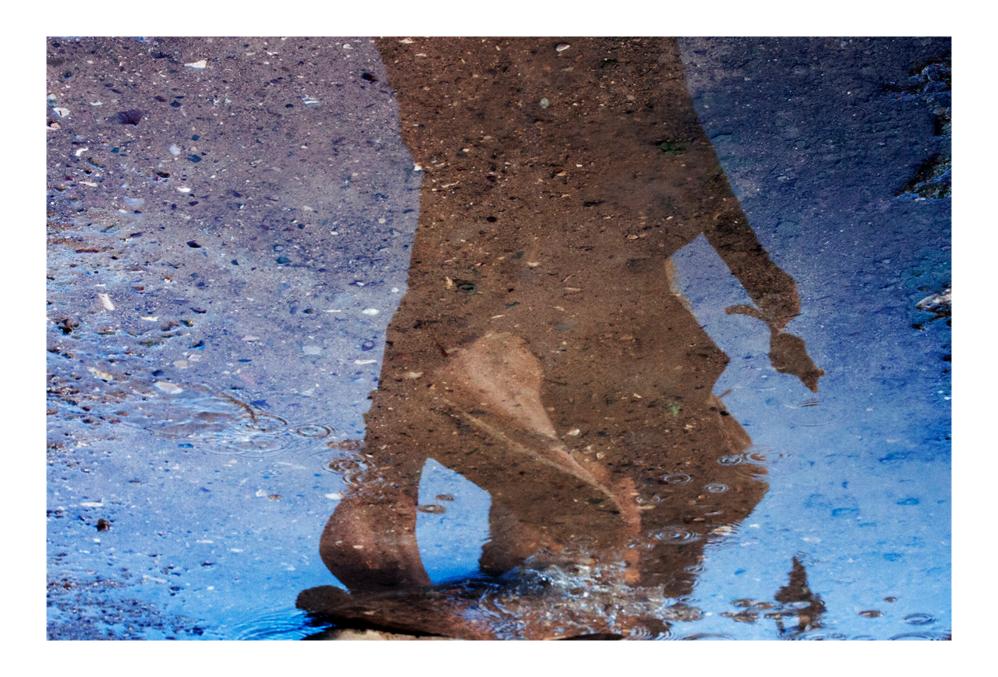

Eugenia Aravantinou GREECE

FB: https://bit.ly/3U1lxJ0

Vasilis Kouvalis GREECE

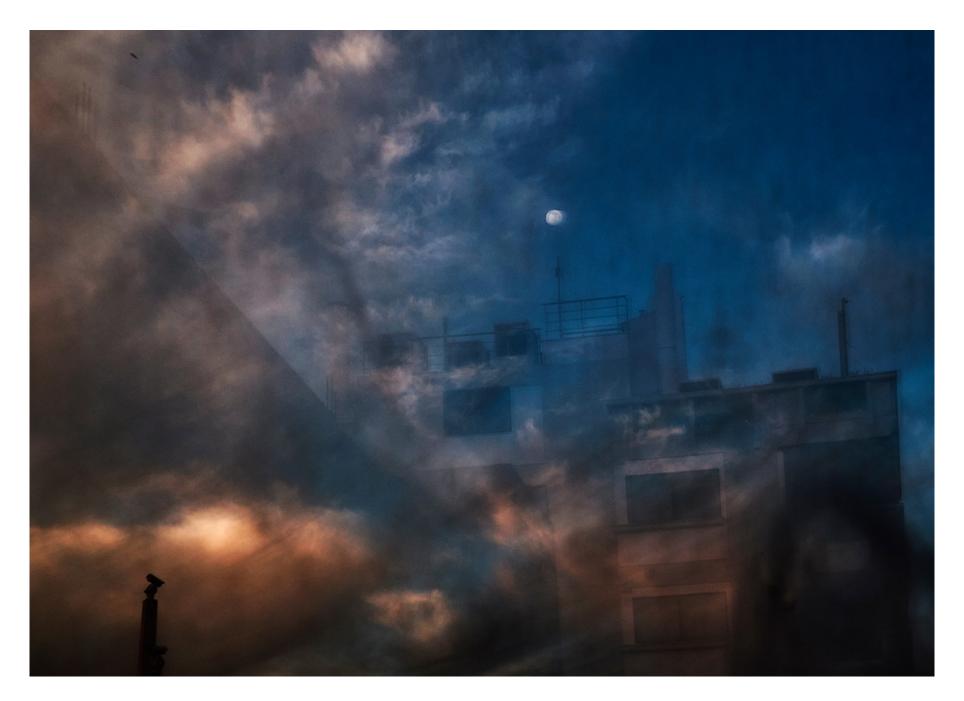
FB: vasilis.kouvalis INSTAGRAM: vasiliskouvalis https://tinyurl.com/kouvalis

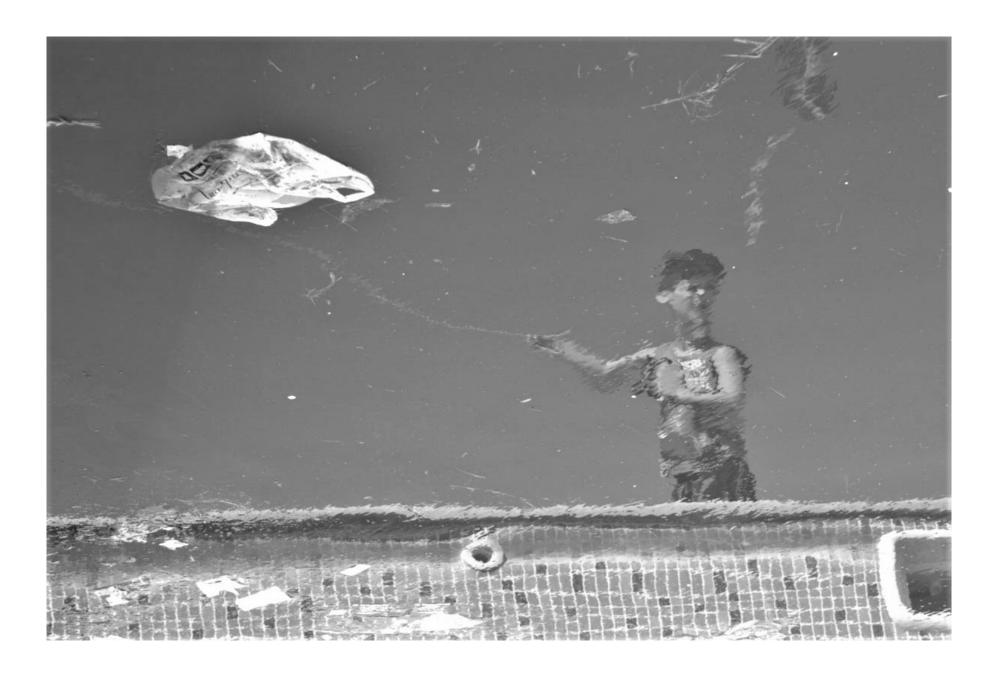
Yiorgos Papadopoulos GREECE

FB: george.papadopoulos.5496

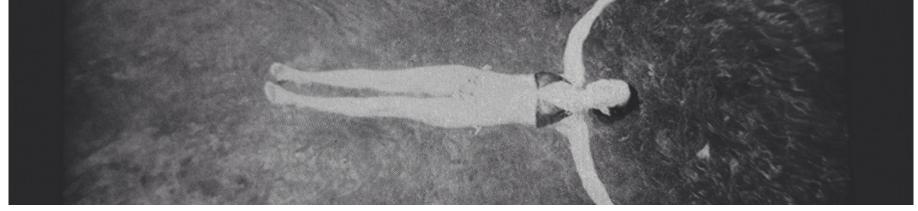

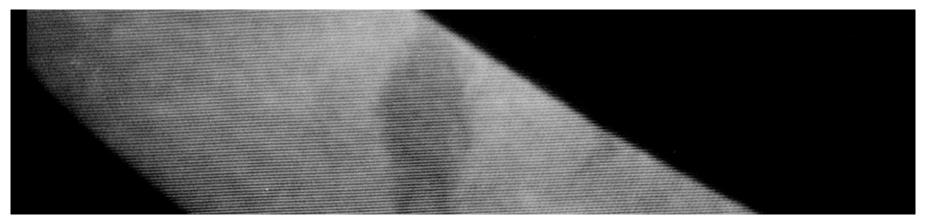
AYΓΟΥΣΤΟΣ 2022 / AUGUST 2022 Free Topic - Artist's Choice Fuad Sarkar Katerina Tsoukala Sakis Mouchtarides

KAAOKAIPI / SUMMER 2022 / 85

Fuad Sarkar BANGLADESH

FB: fuad.sarker.92

Katerina Tsoukala GREECE

FB: katerina.tsoukala.581 INSTA: karxarina

Sakis Mouchtarides GREECE

FB: sakisdb

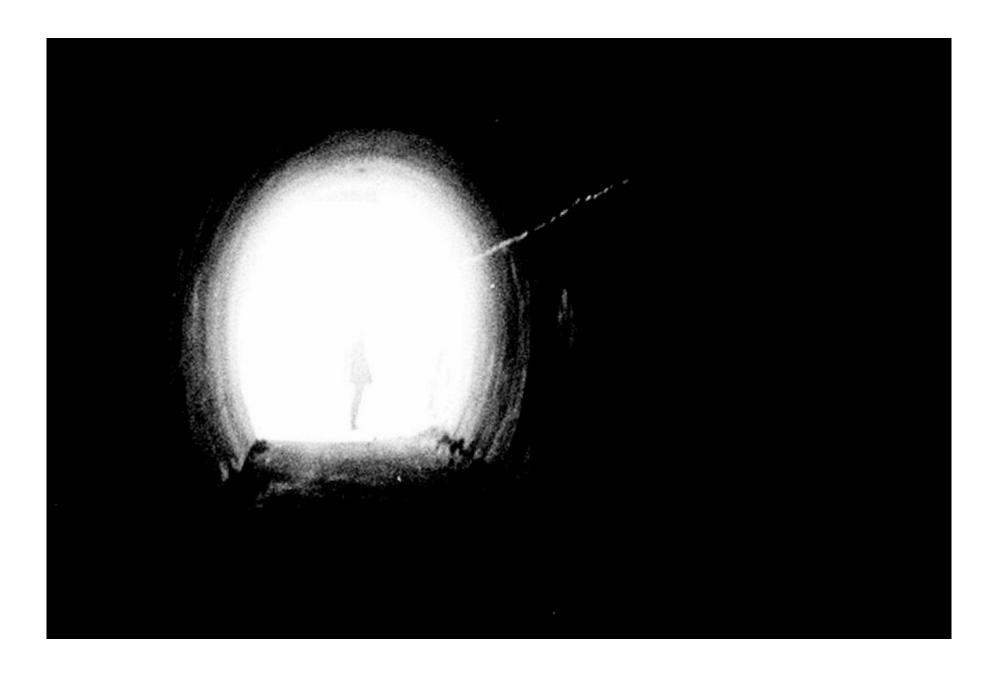

Ανοικτό κάλεσμα υποβολής έργων για το "Meeting with an Artist"

στην έκδοση ΦθΙΝΟΠΩΡΟ 2022

- Δύο σειρές φωτογραφιών αποτελούμενες από 10 έως 12 φωτογραφίες, λίγα λόγια για αυτές και ένα μικρό βιογραφικό, με συνδέσμους στα κοινωνικά δίκτυα, στη σελίδα σας κ.ο.κ.
- 1200 px (μεγάλη πλευρά), 300 dpi
- Αποστολή στο gregory@timesilence.com μέσω WeTransfer
- Προθεσμία υποβολής: 18.11.2022 / 23:59

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η συμμετοχή είναι δωρεάν και τα διακαιώματα των φωτογραφιών παραμένουν στον καλλιτέχνη.

Open Call for the section "Meeting with an Artist" of the FALL 2022 issue

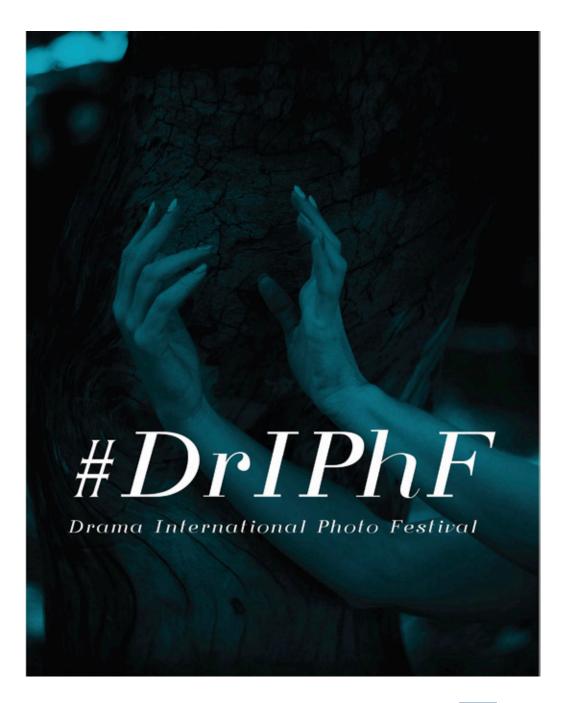
- Two series (10 -12 images each), some words for them and a short CV
- 1200 px (long side), 300 dpi
- Send to gregory@timesilence.com via

WeTransfer

Deadline: 18.11.2022 / 23:59

NOTE: There are no fees and the artist retains the copyright of the work.

DRAMA INTERNATIONAL PHOTO FESTIVAL

2 - 12 NOEMBPIOY 2022 ΔΡΑΜΑ

2 - 12 NOVEMBER 2022 DRAMA CITY

Stay Connectedhttps://www.facebook.com/DrIPhF

Gregory Moutsios

Born in Serres Prefecture in 1965.

I studied Mathematics at Aristotle University, Thessaloniki, Greece. I attended photography workshops at the Photographic Group of Kalamaria Municipality and at the Photographic Centre of Thessaloniki.

Co-founder at 1999 of the photographic group "Atropos". Since 2002, I have been working as independent photographer Member of the Photographic Centre of Thessaloniki.

I have taken part in group and solo exchibitions and my work has been published to various photographic magazines in Greece and abroad.

FB: TimeSilencePhotography INSTA: TimeSilencePhotography

WEB: timesilence.com

Anna Papachristou

I am a psychologist, working at the Down Syndrome Association of Greece. I am an amateur photographer, and also a member of the Photographic Group F by Tasos Schizas for the last few years. I have created the first photography group for people with disabilities, which has won distinctions in Greece as well as abroad. I have participated in group photography exhibitions, and I have been honored with the second prize in the 12th Panhellenic photography competition of the Volos photography club.

FB: anna.papachristou.1 INSTA: papachristouanna

Fani Karanikola

I was born in Giannitsa in February '80. I studied in Thessaloniki, lived there for 20 years, and the last two years I live and work in Corinth. I am a member of the female vocal group Opus Femina since 2018. Since 2019 I am a member of the Corinthian Photography Club under the guidance of Anastasis Protopapas and the Instantane Photography Team of Vangelis Tamvakos in Peristeri. I have distinguished myself in international photography competitions and have also participated in group exhibitions and e-photo magazines.

FB: karanikolaf INSTA: karanikolafani WEB: https://rb.gy/anwazf

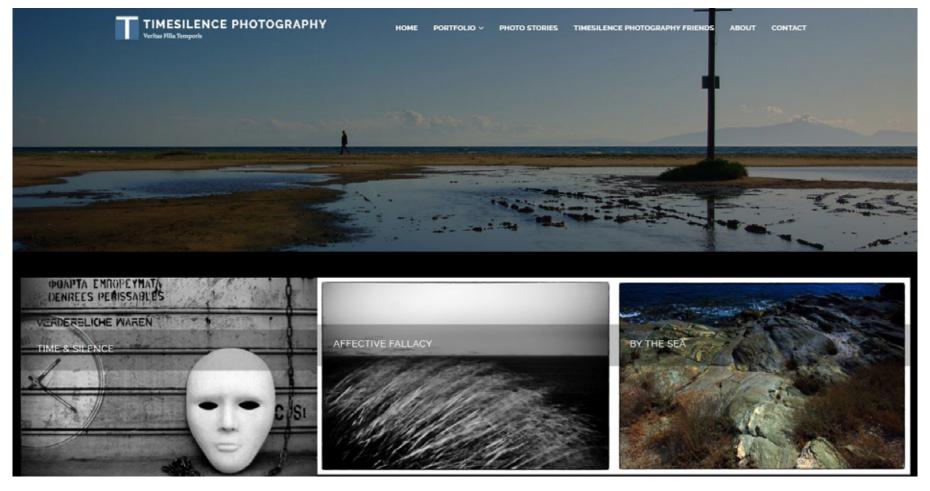

Yria Chorianopoulou

Born some Aprils ago in Athens, managed to gather experiences from quite a few countries, and now back in Athens. I first entered a photography school, but thought maybe it was too narrow a field. So I entered the Department of Fine Arts and Art Sciences of the University of Ioannina, only to circle back to photography. Since then, it has been my main medium of expression, and I have taken part in group photography exhibitions and competitions.

INSTA: yframes WEB: www.yframes.com

https://www.timesilence.com

TimeSilencePhotography

TimeSilencePhotography

www.facebook.com/groups/TimeSilencePhotographyFriends

Join Us!

TIMESILENCE PHOTOGRAPHY

www.TimeSilencePhotography.com

www.facebook.com/TimeSilencePhotography

www.instagram.com.com/TimeSilencePhotography

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ / SEPTEMBER 2022